

6 II 9.

Pöytäkirja pidetty Karjalan
kuntain edustajain kokouksessa Kemissä
16:na, 17:nä ja 18:nä helmikuuta 1919.

Kokouksessa oli läsnä kuntalaistensa valtuuttamina
allamainitut 15 edustajaa Archangelin läänin Kemin kihlakun-
nasta, nim:

Oulangan kunnasta Fedot D. Arhipoff

Pistojärven " Ivan J. Rodionoff

Kiestingin " Ivan O. Gavriloff ja

Jehkim F. Kemoff

Jyskyjärven " Osip O. Kynttijeff

Voijärven " Mihail F. Pabujeff

Uhtuan " Aleksi Popoff ja

Iivo Ahava

Kontokin " Vasilij F. Dobrinin

Tunguan " Aleksi Skulin ja

Jegor Borisoff

Vuokkiniemen " Jegor Lesojeff, Teodor

Perttujeff ja Kiril Bogdanoff

Paanajärven " Filipp Nikiforoff

sekä kolme edustajaa Anuksen läänin Povenetskin kihlakunnas-
ta nim:

Rukajärven kunnasta Aleksander Maskeijevitsh ja

Semen Jepifanoff

Repolan " Andrei Lasareff.

(Repolan kunnan edustaja ei ollut voinut saada virallista val-
tuutta kuntalaisiltaan, koska Repolan kunta Suomen hallituksen

sotajoukkojen miehittäjä.)

I §.

Kokouksen avasi edustaja Iivo Ahava selostaen syitä, joiden vuoksi tämä kokous on kokoonkutsuttu.

2 §.

Kokous pidettiin laillisena ja oikein kokoonkutsuttuna.

3 §.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin huutoäänestyksellä edustaja Aleksii Popoff ja sihteeriksi edustajat Ivan Gavriloff ja Iivo Ahava.

4 §.

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Luutnantti Petter Lesojeff ja Herra Osip Kynttijeff.

5 §.

Repolan kunnan edustajan Andrei Lasareffin esitettyä kokoukselle, ettei hänellä ole kirjallisia valtuuksia kuntalaisiltansa, koska Repolan kunta on Suomen hallituksen sotajoukkojen miehittäjä, päätti kokous myöntää edustaja Lasareffille puheoikeuden, mutta ei äänestysoikeutta kokouksessa.

6 §.

Kokouksen sihteeri Iivo Ahava luki "Karjalan autonomia-asiaa ajavan valmistavan komitean" laatiman kirjallisen suomenkielisen alustuksen, joka kokonaisuudessaan kuuluu seuraavasti:

"Alustus Karjalan kuntien edustajain kokoukselle Karjalan itsenäiseksi pääsemisestä."

Aina hämärästä muinaisuudesta on karjalainen heimo säilyttänyt oman kansallisen yhteytensä, kielensä, sivistyksensä ja kansalliset tapansa. Suurempien heimojen pakotuksesta on karjalainen heimo usein hämärässä menneisyydessä joutunut vaeltamaan uusille asunnoille ja jättämään kontunsa vieraiden asut-

tavaksi. Mutta jo toista tuhatta vuotta sitten ovat karjalaiset nykyisille asuinmaillaan asettuneet ja kotinsa korkeen perustaneet.

Vieraan väenolta ja sorrolta ei kuitenkaan Karjalan kansa ole nykyisellä karulla ja kylmällä maankolkallaankaan säilynyt. Etelästä ja idästä tunkeutuvat venäläiset heimot ovat karjalaisia pahimmin ahdistaneet ja aikojen kuluessa onnistuneet osittain hävittämään karjalaisten oman vanhan yhteiskuntajärjestyksen, mutta ei karjalaisten kansallista tunnetta eikä sulattamaan karjalaisia venäläisiin heimoihin. Jo varhain oli vuoden 1100 tienoilla onnistunut Novgorodilaisten ruhtinaiden tehdä Karjala verovelvolliseksi ja jo vuonna 1227 kastatti ruhtinas Jaroslav karjalaiset Kreikkalais-Katolilaiseen uskoon. Siitä lähtien on venäläisten henkinen ja taloudellinen sorto Karjalaan ulottunut. Mutta osattomaksi ei Karjala jäänyt lännestä päin tunkeutuvalta ruotsalaiseltakaan vaikutuksesta. Ruotsalaiset, saatuaan Suomessa asuvat karjalaisten veljesheimot, hämäläiset, valtansa alle, alkoivat pakottaa hämäläisiä lähinnä asuvia karjalaisia myöskin valtansa alle ja kastattaa Roomalais-Katolilaiseen uskoon. Vihdoin Stolbovan rauhassa v. 1617 sovittiin, mitkä osat Karjalaa jäivät ruotsalaisten, mitkä venäläisten valtaan. Siitä lähtien on se osa karjalaisia, joka jäi venäläisten vallan alle, kulkenut omaa tietään ja kestänyt sen sorron, jota venäläiset ovat Karjalassa harjoittaneet. Mutta aina on karjalaisten sielussa palanut halu ja toivo päästä kehittämään omaa kansallista yhteiskuntajärjestystään, taloudellisia olojaan ja kulttuuriaan. Siitä huolimatta, että vieraan vallan vaikutuksesta Karjalan vanha sivistys on melkein kadonnut ja taloudellinen elämä ei ole päässyt alkuunkaan, on tätä kansaa aina elähyttänyt toivo parempien aikojen koitosta, jolloin sorretulle, paljon kärsineelle ja unohdetulle Karjalan kansallekin a-

vautuisi tie vapauteen, jolloin sekin pääsee täyttämään tehtävänsä muiden kansojen rinnalle.

Nyt vihdoinkin kun ihmiskuntaa kauheasti rasittanut maailmansota on loppunut ja kansat käyvät uudestaan maailman rauhaa rakentamaan kaikkien kansojen itsemääräämis-oikeuksien perusteella, näyttää myöskin koittavan aika, jolloin Karjalan kansan vuosisataiset unelmat Karjalan vapaudesta ovat mahdolliset toteuttaa ja luoda Karjalan kansan itsemääräämis-oikeudelle perustuva vapaa Karjala. Vapaan Karjalan luominen on juuri tällä hetkellä erittäin tärkeä, sillä jolle i Karjalan kansa nyt saa itsemääräämisoikeutta omassa maassaan, saattaa kulua vuosisatoja ennenkuin siihen tilaisuus tarjoutuu ja Karjalan äärettömät luonnon rikkaudet voivat joutua vieraiden kansojen käsiin ja Karjalan kansa saa nääntyä taloudelliseen kurjuuteen ja henkiseen pimeyteen. Juuri tänä aikana, jolloin nälkä ja sodan aiheuttama puute kansaa kovimmin painaa täytyy sen saada vapautensa ja oikeutensa, päästä kansallisten omaisuuksiensa täysivaltaiseksi haltijaksi, voidakseen poistaa kansaa kalvavan ja yhä ankarammin uhkaavan nälän ja puutteen.

Mitä taas tulee itsenäisen Karjalan maantieteelliseen asemaan ja kansalliseen asutukseen, on sen perustamiselle siinäkin suhteessa täysin riittävät edellytykset olemassa. Luonnolliset rajat tulisivat olemaan: Etelässä Laatokka ja Syvärijoki, idässä Äänisjärvi ja siitä Onegajoelle ja Vienan mereen, pohjoisessa Jäämeri sekä lännessä Suomen raja. Täten tulisivat Karjalaan kuulumaan nykyinen Aunuksen Karjala eli Povjentsan, Petroskoin, Aunuksen ja osittain Latinapellon hallintopiirit, joiden pinta-ala on noin 50.000 neliövirstaa. Vienan Karjala eli Kemin hallintopiiri, jonka pinta-ala on noin 35.000 neliövirstaa sekä Vienan Lappi ja Kuolan niemimaa eli Aleksandrovskin

hallintopiiri, jonka pinta-ala on noin 130.000 neliövirstaa. Täten tulisi Karjalan pinta-ala käsittämään noin 215.000 neliövirstaa, joka olisi jotenkin Norjan kokoinen eli noin 2/3 Suomen pinta-alasta ja useita Euroopan nykyisiä valtioita suurempi.

Asutuksen puolesta on tämä alue harvaan asuttua, mutta väestön suuri enemmistö on karjalaisia. Vuonna 1907 toimitetun väenlaskun mukaan oli tiheimmin asutussa Aunuksen Karjalassa 130.000 asukasta, joista 60% karjalaisia 40% venäläisiä, Vienan Karjalassa 44.800, joista 63% karjalaisia ja 37% venäläisiä sekä Vienan Lapissa ja Kuolan niemimaalla 11.000 asukasta, joista 2.000 lappalaista noin 2.000 suomalaista, noin 1.500 karjalaista ja loput venäläisiä. Väenlasku ei siinä suhteessa ollut tarkka, sillä venäläisiin on nähtävästi laskettu venäjänkielen taitoiset karjalaisetkin, joten karjalaisen väestön prosenttiluku on tilastossa merkittävä prosenttilukua suurempi. Muurmannin radan rakentamisen jälkeen on kyllä väestön lukumäärä melkoisesti kasvanut, jonka jälkeen tälle alueelle on siirtynyt etupäässä venäläisiä ja suomalaisia, mutta on karjalainen väestö edelleenkin valtavana enemmistönä.

Karjalan itsenäisyyttä suunnitellessa joutuu heti etsimään vastausta kysymykseen, kuinka laaja ja mille perusteille rakennettu tämä itsenäisyys tulisi olla. Jokaiselle on heti selvänä, ettei Karjala, jonka asukasluku ei pitkiin aikoihinkaan voi nousta $\frac{1}{2}$ miljoonaan, voi kuvitella tulevansa miksikään survallaksi, vaan täytyy sen heti paikalla etsiä läheistä yhteyttä jonkun lähemmän naapurivallan kanssa ja yleensäkin pyrkiä hyviin suhteisiin maailman valtojen kanssa. Sellaisina lähimpinä valtoina, joiden kanssa läheisemmän liiton aikaansaaminen voisi tulla kysymykseen ovat ainoastaan Venäjä taikka Suomi. Kummanko kanssa näistä liittositeiden aikaansaaminen olisi Karjalalle hyödyllisin ja suotavin, täytyy jättää Karjalan kansan itsensä

päätettäväksi. Kielelliseltä, sivistykselliseltä ja maantieteelliseltäkin kannalta katsoen olisi lähempi liittyminen Suomeen luonnollisin. Taloudelliset seikat taasen puolustaisivat liittymistä Venäjään. Kysymyksen lopullinen ratkaisu riippuu kuitenkin ensikädessä siitä, minkälainen valtiomuoto ja yhteiskuntajärjestys kumpaisessakin maassa lopullisesti ja pysyvästi pääsee voimaan. Karjalan kansa on jo vuosisatoja kärsinyt virkavallan sortoa ja sydämestään vihaa harvainvaltaan perustuvaa virkavaltaa ja sen vuoksi se voi liittyä ainoastaan siihen maahan, jonka valtiomuoto ja yhteiskuntajärjestys on kansanvaltaisin. Sen vuoksi sen kysymyksen ratkaisu olisi myöhemmin annettava Karjalan kansan päätettäväksi.

Edellisestä jo selviää, että Karjalan oman hallitusmuodon ja yhteiskuntajärjestyksen tulee olla kansanvaltaisen. Valtiollinen ja kunnallinen äänioikeus tulee myöntää kaikille 20 vuotta täyttäneille miehille ja naisille; hallituksen tulee olla kaikista toimistaan vastuunvelvollisen kansan valitsemalle eduskunnalle; virkamiehet on annettava kansan valita toimeen kykenevistä ja kansan luottamusta nauttivista henkilöistä.

Karjalan kansallisten rikkauksien säilyttäminen yhteiskunnan omaisuutena on myöskin heti alussa merkittävä yleisten perusvaatimusten joukkoon. Karjalan luonnon rikkaudet ovat äärettömät, ja ovat ne nousevan Karjalan henkisen ja taloudellisen menestyksen perusedellytyksiä, minkä vuoksi niiden säilyttämisestä ja kehittämisestä on yhteiskunnan pidettävä tarkka huoli.

Jo tässä yhteydessä on kajottava pariin kysymykseen, joiden ratkaisusta Karjalan itsenäisyyden saavuttaminen ja ulkovaltojen tunnustuksen saaminen suuresti riippuu, se on: Muurmannin rautatie ja Muurmannin satama. Mitä tulee Muurmannin satamaan, niin olisi siitä pyrittävä muodostamaan puolueeton kan-

sainvälinen avoin kauppasatama, jonka alue olisi tarkoin määrätty ja joka kauppaan ja liikenteeseen nähden olisi erinäisten kansainvälisten säädösten ja erityisen hallinnon alainen, mutta siviilihallinnon suhteen Karjalassa voimassa olevien säädösten alainen. Muurmanin rata taas kauttakulurata ainoaan avoimeen satamaan Venäjällä on taas Venäjän valtiolle niin tärkeä elinkysymys, että sen sulkeminen johtaisi vaan suuriin selkkauksiin ja onnettomuuksiin. Senvuoksi olisi heti saatava aikaan Venäjän ja Karjalan kansoja tyydyttävä sopimus (transiitto) kauttakuluoikeudesta Muurmanin radalla. Näiden kysymysten ratkaistua ei pitäisi olla esteitä Karjalan itsenäisyyden aikaansaamiselle.

Siitä millä tavalla Karjalan itsenäisyys saataisiin toteutetuksi on jo tässä kokouksessa tehtävä kiinteitä ja sitovia päätöksiä.

Samalla kun kokouksen on jo tällä kertaa kiinteästi päätettävä vaatia Karjalalle itsenäisyyttä, on sen myöskin päätettävä ryhtyä heti toimiin hankkia tälle itsenäisyydelle maailman valtojen ja etenkin lähimpien naapurivaltojen tunnustus. Tässä mielessä ja tarkoituksessa olisi heti lähetettävä pari edustajaa viemään tätä vaatimusta koolla olevaan rauhan kongressiin ja koettaa saada se siellä tunnustetuksi. Edelleen olisi ryhdyttävä toimiin perustavan kansalliskokouksen kokoon kutsumiseksi, jonka tehtäväksi jäisi tulevan hallitusmuodon ja yhteiskuntajärjestyksen laatiminen.

Edellä esitettyä suurta kysymystä lähemmin kehittämään ja perille ajamaan on nyt heti valittava viisi tai kuusihenkinen "Kansalliskomitea", joka Karjalan kansan puolesta jo tässä kokouksessa valtuutetaan lähettämään pari edustajaa rauhanneuvotteluihin hankkimaan Karjalan itsenäisyydelle valtojen tunnustus sekä muutenkin koettamaan saada se tunnustetuksi varsinkin lähimpien naapurivaltojen puolelta. Edelleen on "Kansal-

liskomitea" valtuutettava kutsumaan kokoon "Perustava Kansalliskokous" ja antamaan näitä vaaleja koskevia säädöksiä, joissa kaikille 20 vuotta täyttäneillä vakinaisilla Karjalan asukkailla, miehillä ja naisilla tulee olla yhtäläinen äänioikeus ja vaalikelpoisuus sekä valtuuttaa "Kansalliskomitea" laatimaan kokoukselle kansalliskokoukselle Karjalan valtiomuotoa ja yhteiskuntajärjestystä koskevia esityksiä sekä ryhtymään muihinkin toimenpiteisiin, joita se asian perille viemiseksi katsoo tarpeelliseksi.

Edellä esitetyn nojalla ehdotamme Karjalan kuntien edustajain kokouksen päätettäväksi:

1) että kokous vaatii Karjalan julistamista itsenäiseksi, koska se on valtioksi, jonka lähempi liittyminen Venäjänsä esitettyjänsä taikka Suomeen jätetään Karjalan kansan päätettäväksi.

2) että kokous valitsee viisijäsenisen "Kansalliskomitean" ja valtuuttaa sen lähettämään vähintään kaksi edustajaa rauhanneuvotteluihin hankkimaan Karjalan itsenäisyydelle maailman valtojen tunnustuksen sekä ryhtymään muihinkin toimiin tunnustuksen hankkimiseksi varsinkin lähimmiltä naapurivalloilta.

Edelleen valtuuttaa kokous "Kansalliskomitean" kutsumaan kokoon Karjalan Perustavan Kansalliskokouksen sekä antamaan Kansalliskokouksen vaaleja koskevia säännöksiä, joiden mukaan kaikille 20 vuotta täyttäneillä vakinaisilla Karjalan asukkailla, miehillä ja naisilla on äänioikeus ja vaalikelpoisuus.

"Kansalliskomitea" valtuutetaan hankkimaan tarvitsemaan sa apua ulkopuolelta komitean.

si kokouksella 3) Kokous päättää periaatteena lausua, että Karjalan Muuramien alueen yhteiskunnalliset luonnonrikkaukset ovat säilytettävät Karjalan kansallisena omaisuutena sekä että Karjalan tuleva hallitusmuoto ja yhteiskuntajärjestys on olevalta täysin demokraattinen. Karjalan hyvin voinnista, jos Karjala tuus-
taa olevansa osa Venäjältä.

Kemissä helmikuun 10 p:nä 1919.

"Karjalan autonomia-asiaa ajava valmistava komitea."

7 §.

Edellisessä §:ssä esitetyn alustuksen johdosta syntyi vilkas keskustelu, mutta päätöksiä ei vielä ryhdytty, koska useat edustajat tahtoivat vielä tarkemmin tutustua esitettyihin suuriin kysymyksiin ja muutamat edustajat halusivat alustuksen myöskin venäjänkielisenä.

8 §.

Kokous päätettiin lopettaa tälle päivälle ja jatkaa huomenna maanantaina t.k. 17 p:nä kello 11 a.p.

Kokouksessa esillä olleet asiat ja kokouksen päätökset helmikuun 18 p:nä.

Kokouksessa esillä olleet asiat ja kokouksen päätökset helmikuun 18 p:nä. Kokouksen puolelta etenkin elintarveasiassa. Ollen vakuutettu, että myös ne karjalaiset, 9 §:ka vielä ovat joko bolsheviki-

Kokouksen pyynnöstä Luutnantti Petter Lesojeff luki kirjallisen alustuksen kokoukselle.

Alustuksen toistamiseen kuultuaan ja ryhdyttyään jatkamaan eilen aloitettua keskustelua alustuksen johdosta, sai kokous vastaanottaa vieraakseen 237:n liittolaisbrigaadin

päällikön Hänen Ylhäisyytensä Kenraali Preis'in, joka määrä-

si kokoukselle luettavaksi seuraavasisältöisen Liittolaisjoukkojen Muurmannin alueen Ylipäällikön sähkösanoman:

Liittolaisjoukkojen päällystö ei kannata esityksiä Venäjältä eriintymisestä. Karjalan riippuvaisuus Venäjältä on edullinen näille molemmille. Liittolaisjoukkojen päällystö tulee vastedeskin huolehtimaan Karjalan hyvin voinnista, jos Karjala tunnustaa olevansa osa Venäjältä.

11 §.

Hänen Ylhäisyytensä Kenraali Preis'in suosiollisella luvalla kokouksen pitoa jatkettaessa syntyi keskustelu edellisessä §:ssä merkityn sähkösanoman ja kirjallisen alustuksen suhteista ja teki kokous seuraavan välipäätöksen:

Karjalan kuntain edustajat saapuneina tähän kokoukseen tarkoituksella rakentaa perustus tulevalle Karjalalle, tahtovat lausua seuraavaa:

Siitä asti kun Karjalan kansalle tarjoutui tilaisuus liittolaisten avustuksella ryhtyä vapauttamaan maatansa vieraiden vieraiden ikeestä, on Karjalan kansa saanut järjestää omat sisäiset asiansa oman mielensä mukaan kärsimättä ollenkaan muukalaisten sortoa ja lukuunottamatta huolimattomuutta ja syrjäyttämistä venäläisten puolelta etenkin elintarveasiassa. Ollenvakuutettiin, että myös ne karjalaiset, jotka vielä ovat joko bolshevikisotajoukkojen tahii Suomen valtion sotajoukkojen miehittämällä alueilla liittyisivät meihin vapaisiin karjalaisiin, jos saisimme heidän tietoonsa, että todella olemme vapaita riippumattomia karjalaisia, uskomme, että liittolaisjoukkojen päällystö yhä edelleenkin pyrinöitämme suosii ja auttaa meitä kuten ennenkin.

12 §.

Uudelleen vilkaasti ja monipuolisesti keskusteltuaan kirjallisen alustuksen johdosta kokous päätti yksimielisesti:

- 1) Kokous vaatii Karjalan julistamista itsenäiseksi valtioksi, jonka lähempi liittyminen Venäjään tai Suomeen jätetään Karjalan kansan päätettäväksi. Karjalan luonnollisina rajoina maantieteelliseen asemaan ja kansalliseen asutukseen nähden tulisivat olemaan: etelässä Laatokka ja Syvärijoki, idässä Äänisjärvi ja siitä Onegajoelle ja Vienan mereen, pohjoisessa jäämeri sekä lännessä Suomen raja. Täten tulisi Karjalan pinta-ala käsittämään noin 215.000 neliövirstaa, jolla alueella v. 1907 toimitetun väenlaskun mukaan asui noin 185.800 asukasta ja joista tilaston mukaan yli 60% oli karjalaisia. (Väenlasku ei ole siinä suhteessa tarkka, sillä venäläisiin on nähtävästi myös laskettu venäjänkielen taitoiset karjalaisetkin).
- 2) Kokous valitsi suletulla lippuäänestyksellä yhdeksästä ehdokkaasta viisi-miehistä "Karjalan Kansallis-komitean", johon enimmäkseen ääniä saaneina tulivat valituiksi edustajat Jegor Lesojeff, Iivo Ahava, Aleksander Maskejevitch, Ivan Gavriloff ja Semen Jepifanoff, ja päätti kokous pyytää lisäjäseniksi "Kansallis-Komiteaan" Karjalan vapaaehtoisen rykmentin päällikköä Majuri Grigorij Lesojeffia ja saman rykmentin Adjutanttia Luutnantti Petter Lesojeffia, johon pyyntöön edellämainitut suostuivat sikäli kuin voivat aikaansa uhrata "Kansallis-Komitean" tehtäviin.
- 3) Nyt valittu Karjalan "Kansallis-Komitea" kokouksen puolesta valtuutettiin:
 - a) Lähettämään ainakin kaksi edustajaa rauhan-neuvotteluihin, hankkimaan Karjalan itsenäisyydel-

le maailmanvaltojen tunnustuksen.

b) Ryhtymään toimeen tunnustuksen hankkimiseksi lähemmiltä naapurivalloilta nim. sekä Pohjois-Venäjän väliaikaiselta hallitukselta, että Venäjän Neuvostovallalta ja Suomen hallitukselta sekä ryhtymään muihinkin toimenpiteisiin asian suhteen.

c) Kokoontutsumaan "Karjalan Perustavan Kansalliskokouksen" sekä antamaan kansalliskokouksen vaaleja koskevia säännöksiä, joiden mukaan kaikilla 20 vuotta täyttäneillä, vakinaisilla, vähintään viisi vuotta Karjalassa asuneilla, Karjalan asukkailla, miehillä ja naisilla on äänioikeus ja vaalikelpoisuus. Äänioikeus ja vaalikelpoisuus on kumminkin evättävä kukistuneen Saksan liittolaisen Suomen valkokaartin palveluksessa olleilta karjalaisilta.

d) "Kansalliskomitea" valtuutetaan laatimaan tulevalle "Perustavalle Kansalliskokoukselle" Karjalan valtiomuotoa ja yhteiskuntajärjestystä koskevia esityksiä.

e) "Kansalliskomitea" valtuutetaan Karjalan kansan luonnonrikkauksien, metsien y.m. täysivaltaiseksi haltiaksi, siksi kunnes "Perustava Kansalliskokous" kokoontuu.

f) Elintarpeiden ja siemenviljan hankintaan ja kuletuksen järjestämiseen Karjalan kunnille.

g) "Kansalliskomitea" valtuutetaan hankkimaan tarvitsemaansa apua ulkopuolelta komitean.

13 §.

Kokous jättää tulevan hallitusmuodon ja yhteiskuntajärjestyksen kokoonkutsuttavan "Perustavan Kansalliskokouksen"

laadittavaksi ja hyväksyttäväksi.

14 §.

Kokous päättää yhtyä kirjallisessa alustuksessa mainittuun loppupöytäkirjaan ja periaatteena lausua:

että Karjalan yhteiskunnalliset luonnonrikkaudet ovat säilytettävät Karjalan kansallisena omaisuutena sekä että Karjalan tuleva hallitusmuoto ja yhteiskuntajärjestys on olevalta täysin demokraattinen.

Kemissä helmikuun 20 p:nä 1919.

Kokouksen puheenjohtaja Aleksii Popoff.

" sihteerit U.O.Gavriloff ja Iivo Ahava.

Oulangan kunnan edustaja	F. Arhipoff
Pistojärven "	" I. Rodionoff
Kiestingin "	" J. Kemoff
Voijärven "	" M. Pobujeff
Kontokin "	" V. Dobrinin
Tunguan "	" J. Borisoff
Paanajärven "	" F. Nikiforoff
Vuokkiniemen "	" Kiril Bogdanoff, Jyrki Lesojeff, Feodor Pertujeff.
Rukajärven "	" A. Maskeijevitsh, S. Fepifanoff.

Petter Lesojeff.

O. Kynttijeff.

Kemian helmikuun 20 p:nä 1919.

Kokouksen puheenjohtaja Aleksi Popoff

Kokouksen pöytäkirja: U. O. Gavrilo Laji
Linn. Alkunen.

Oulangan kunnan edustaja E. S. S. S. S.	S. Kabanash
Pistojärven - " -	S. Kabanash
Kiellinmäen - " -	S. O. S. S.
Jyväskylän - " -	O. O. S. S.
Toijärven - " -	M. Pakujeff
Kondokien - " -	W. Dobrinin
Finguan - " -	O. Popucob
Paanajärven - " -	S. Nixiforoff
Rukajärven - " -	
Tuukkaniemen - " -	{ Kirill N. Bagdanoff Jyrki S. S. S. Feodor Pertujeff
Rukajärven kunnat	{ A. Maunneur C. Emupanov

Peter L. S. S. O. S. S.